

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4577).

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag vil ogsaa den næste paa Dagsordenen optørte Sag om en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden kunne omtales.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

N. Neergaard: Paa en vis Maade synes jo de fremsatte Skattelovforslag at være meget let overskuelige, idet de i det væsentlige kun foreslaar Forhøjelse af Satserne, medens dermod de gældende Loves hele Bygning forbliver uforandret; heller ikke i Merindtægtsskatteloven er der foreslaaet nogen Ændring i saa Henseende. Alligevel maa jeg knytte forskellige Bemærkninger til disse Lovforslag, ogsaa nogle af principiel Natur. Maa jeg begynde med at sige, at jeg finder ikke, at den højtærede Finansminister har givet os tilstrækkelige finansielle Oplysninger med paa Vejen til Behandlingen af dette Lovforslag, men de kan jo indhentes i det Udvalg, der ganske sikkert vil blive nedsat. Vi lever jo i en Tid, hvor Forholdene forandrer sig fra Dag til Dag, ikke blot de udenrigspolitiske og krigspolitiske, men ogsaa i høj Grad de finansielle.

Den højtærede Minister gav ved Fremsettelsen af Finanslovsforslaget en samlet Oversigt over vor finansielle Stilling, derunder ogsaa et Skøn over Stillingen i 1917—18, et Skøn, som han var nødt til at betegne som yderst foreløbigt, og andet kunde det naturligvis ikke være. Det er selvfølgelig ikke ment som en Bebrejdelse mod den højtærede Minister, naar jeg siger, at hvis han nu i Dag skulde fælde et lignende Skøn, maatte det blive ret forskelligt fra det, han fældede den Gang, og som sædvanlig i nedadgaaende, ugunstigere Retning, idet det allerede i de faa Maanedre, der er gaaet siden da, har vist sig, at de Udgifter, Ministeren den Gang anslog ret rigeligt, dog er blevet noget større. Saaledes er Militæruddgifterne blevet 7—8 Mill. Kr. større end det Beløb, hvortil Ministeren anslog dem ved Finanslovsforslagets Fremsettelse, og vi ved alle, at ved Udgifterne

til Dyrtidstillæg til forskellige Funktionærer og andre Foranstaltninger, der er truffene til Afhjælpning af Dyrtiden, er Udgiftsbudgettet ligeledes steget. Hvad Indtægterne angaar, ved vi, at Indtægten af Statsbanerne har vist sig endnu ugunstigere, end man den Gang kunde formode at den vilde blive. Saaledes vil Billedet blive yderligere forrykket til den ugunstige Side, og dog kom Finansministeren den Gang til en anslaaet Underbalance for Finansaaret 1917—18 paa omtrent 50 Mill. Kr., hvori den højtærede Minister ganske vist medtager Afbetalingen paa 15 Mill. Kr. for Statsbeviser, hvad der ikke er en egentlig Udgift. Jeg vilde mene, det havde været heldigt, om den højtærede Finansminister ved Fremsettelsen af de nu foreliggende ret omfattende Lovforslag havde sagt os, hvad han mente, han i Øjeblikket kunde sige i Tilknytning til den Oversigt, han ved Finanslovsforslagets Fremsettelse gav om de finansielle Udsigter for Aaret 1917—18. Ligeledes savner jeg noget et Skøn — jeg er klar over, at det kun kunde blive i høj Grad omtrentligt — over, hvad Merindtægtsskatten efter de Erfaringer, der er gjorte ved den nu tilendebragte Ligning for den Skat, der forfaldt i December 1916, vilde, forudsat at Forholdene er ens, kunne give mere som Følge af de Ændringer, der foreslaas foretaget i Loven, og ligeledes havde det været hensigtsmæssigt, om vi havde faaet nogen Oversigt over, hvad den forhøjede Skat paa de større Indtægter, som Ministeren har foreslaaet, kunde antages at indbringe. Naturlig kan der stadig ikke siges andet, end hvad der er Udsigt til paa Grundlag af de foreliggende Ligningsresultater, men allerede dette vilde dog altid have givet nogen Vejledning. Den finansielle Vejledning, den højtærede Minister gav os til Værdsættelse af Lovforslagene, var i høj Grad vag, idet han sagde, at han antog, at en halv Snes Millioner Kroner vilde Merindtægtsskatten i den foreslaaede Skikkelse og den foreslaaede Skat paa større Indtægter kunne give mere end efter de gældende Love, men hvordan det fordeles sig, og hvordan vi i det enkelte skal bedømme de foreslaaede Ændringer med Hensyn til det finansielle Udbytte, fik vi ingen som helst Vejledning om.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg maa sige et Par Ord om. Det er et Krav, der fra mit Partis Side ofte er fremført, at vi allerede under Krigen maa sikre os permanente Indtægtsforøgelser til et saa stort Beløb, at det dækker Forrentning og